

A „Zenekar kedvence” kitüntetést és díjat a lett operakarmester, Vaicis Normunds vehette át, aki hallatlan profizmusról tett tanúbizonyságot a próbák során.

Július 5-én a Majális Park színpadán tartottak Promenádkoncertet.

A Nemzetközi Karmesterkurzus résztvevői dirigálták a Szimfonikusokat. A műsorban népszerű és közkedvelt darabok csendültek fel, mint például Strauss-polkák, indulók, Brahms Magyar Tánccok, és Ragtime-ok. A rendkívül hangulatos, sok tréfával tarkított piknik nagylétszámú közönséget vonzott a szabadba, a kissé hűvös idő ellenére is.

A mesterkurzus zárókoncertjére július 10-én került sor a Miskolci Nemzeti Színház Szabadtéri színpadán, ahol Jurij Szimonov Beethoven Hármaversenyét, és Dvořák Újvilág szimfóniáját dirigálta. Elragadóan, virtuózan szólalt meg mindkét mű, az érzelmi mélységek teljes feltárásában. A Hármaverseny kiváló szólistái: Szabadi Vilmos – hegedű, Szergej Kaljanov – cselló és Kovács László – zongora kifinomult zeneiségükről tettek bizonyosságot.

Szimonov alkot, valami egészen egyedülállót hoz létre. Elmélyült zeneisége, fölényes technikai bravúrja, és humanitása, mely összetart zenekart, karmestereket, akik a Föld különböző pontjairól jönnek, s mégis megértik egymást, segítenek

a másoknak, nincs bennük a rivalizálásnak piciny szikrája sem. Az elmaradhatatlan mosoly, mely áthidalja a két ember közötti nehézséget. Elmondása szerint a karmester egy hittérítő misszionárius.

„Irányítani kell őket, hogy azt csinálják, amit a karmester akar, de az csak úgy lehetséges, hogy a dirigens birtokában van olyan technikai tudásnak és zeneiségnek, hogy a zenét szolgálja a legteljesebb alázattal.”

Ehhez az irányító szerephez kaptak segítséget a tanulmánygyógyó ifjú művészek zeniális mesterüktől Szimonov professzortól.

Találkozunk 2000-ben a IV. Nemzetközi Karmesterkurzuson!

Lukács Mónika

POSTÁNKBÓL

Az érdekvédelem útjai, avagy mi történik a MATÁV Szimfonikus Zenekar háza táján?

Hatalmas érdeklődéssel olvastam a Zenekar '98. júniusi számában az érdekvédelem útvesztőiről íródott helyzetelemzést (a Nemzeti Filharmonikusokról, ill. a Rádiózenekarról), valamint a zenekari érdekvédelmi munka nehézségeit és alapvető igazságait tartalmazó cikket. Ekkor gondoltam át: vajon hogyan is működik ez nálunk?

1990-től szakszervezeti funkciót töltek be a zenekarnál. 1992-ben üzemi tanácsstaggá (zenekarunknál ezt mi Zenekari Bizottságnak hívjuk) majd 1995-től a zenekar Kuratórium képviselőjévé választottak. Közben 4 évig tagja voltam a Művészeti Tanácsnak is. Természetesen nem dicsekvésnek szántam az előző felsorolást, csupán érzékeltetni kívántam: 1990 óta rengeteg időt és energiát fektetek a zenekari érdekvédelmi munkába, aminek eredményeként úgy érzem pontosan le tudom írni: **milyen az érdekvédelem útja, avagy mi történik a MATÁV Szimfonikus Zenekar háza táján?**

Zenekarunk 1990. január 1-je óta

alapítványi formában működik. Eleinte a Magyar Posta és a Műsorszóró Vállalat is támogatott bennünket, 1992. nyarától már csak a MATÁV finanszírozza működésünket. Fenntartónk új székházat építtetett nekünk, a Páva utcai Zeneházat. 1995. május 3-ától ez lett új otthonunk. Azt hiszem kiváló módon mutat példát az ország tehetős cégeinek a MATÁV, remélem lesznek is követői minél előbb. Az alapítványi működésből adódóan szükséges volt egy Szervezeti és Működési Szabályzatot készítenünk. Mint általában, nálunk sem ment zökkenőmentesen ezen első SZMSZ megalkotása. Bizony több évet vett igénybe, míg végül 1996. január 1-jén életbe léphetett.

Tartalmazza az Alapítvány működésével kapcsolatos összes jogi szabályozást, a dolgozók alkalmazásának, felmentésének körülményeit, a Kuratórium és a betöltött állások feladatait, hatásköreit, a Művészeti Tanács és a Társlati Ülés jogköreit. A Zenekari

Bizottság, mint Üzemi Tanács és a szakszervezet működésére a Munka törvénykönyvében leírtakat alkalmazzuk.

Kollektív Szerződésünk mindig volt, „postás” múltunkból eredően a Postai és Hírközlési Dolgozók Szakszervezeti Szövetségének tagjaként, 1997. nyarától pedig a MATÁV tagjaként mindig tartoztunk, ill. tartozunk valamely nagy szakszervezethez. Ez természetesen nemcsak az üdülések szempontjából jelent számunkra előnyt, (noha ez sem megvetendő) hanem az érdek-képviselési pozíciót erősíti a jogi háttérrel is biztosító nagy szakszervezethez való tartozás. A saját problémáinkat nekünk kell(ett) megoldanunk, de a Magyar Posta, ill. a MATÁV Kollektív Szerződésében elért eredmények (sokszor kisebb mértékkel) többnyire a zenekari KSZ-be is bekerültek.

Az 1997-es év igen nagy változásokat hozott életünkben. Medveczky Ádám utódjaként februárban Ligeti

Andrást választottuk 98 %-os szavazati aránnyal új zeneigazgatóknak, Zongor Árpád utódjaként pedig július közepétől Laczkó Tóth Gergely tölti be az ügyvezető igazgatói posztot. A két új igazgató idekerülésének jogi útja az SZMSZ-ben szabályozott volt, így természetesen a tagság és az érdekképviseleti testületek egyetértésével történt. (Úgy tudom Medveczky Ádám azért mondott fel, mert nem kívánt részt venni a színvonal-javulási elvárások indokolta minőségi személycserék lebonyolításában).

A zenekar új zeneigazgatóját titkos szavazással választhatta meg, (amin azóta az új vezetés kérésére a Kuratórium változtatott, így a zenekar tagsága ezután vélemény-nyilvánítási joggal, a Művészeti Tanács javaslattevési joggal, a Kuratórium az előzők figyelembe vétele után döntési joggal rendelkezik a zeneigazgató kinevezését, ill. visszahívását illetően) az ügyvezető igazgató esetében pedig a Zenekari Bizottság által képviselt zenekari véleményezés után a Kuratórium döntése szükséges a határozott idejű szerződés eltelte után automatikusan meghirdetendő pályázat elbírálásához, vagy az idő előtti visszahíváshoz.

A MATÁV vezetősége, keveselvén az eddigi kommunikációs hasznot, új arculat kialakítását kérte igazgatóinktól, akik nagy energiával láttak a feladat megoldásához. Ligeti András elkészítette a zenekar '97-98-as évadjának műsortervét és pontos szolgálattervét, amely utóbbi eddig elérhetetlen volt számunkra. Meghatározott egy időpontot: 1998. március 31-ét, ameddig megismerkedik a zenekari tagok hangszeres képességeivel és eldönti, hogy kitől kíván megválni.

ősszel megkezdődtek a vonós meghallgatások. Ligeti András és a Művészeti Tanács tagjai előtt szólamonként kellett az éppen műsoron lévő darabok részleteit külön-külön eljátszania mindenkinek. Szerintem ez volt talán a leghumánusabb megoldás, habár idegekkel nem bírta mindenki egyformán.

A fúvósok számára pedig koncertek után jelezte Ligeti karnagy úr, ha valamivel (ill. valakivel) nem volt elége-

dett. Több kolléga e jelzések hatására azonnal felállt helyéről és nyugdíjazását kérte.

1998. április 6-án a Művészeti Tanács ülésén elhangzottak a Ligeti András által elküldeni kívánt kollégák nevei, akikkel kapcsolatban a Művészeti Tanács tagjainak véleményezési jogköre volt.

(Sajnos egy fiatal fúvós kolléga neve nem Ligeti karnagy úr javaslatára került elő és végül ő is felkerült a „listára”, mégpedig olyan módon, hogy nyilvános próbajátékon kellett (volna) megvédenie helyét. Ezen a próbajátékon előzetes tájékoztatásunk ellenére, mely szerint az SZMSZ rendelkezése értelmében próbajátékot csak megüresedett álláshelyre lehet meghirdetni, elindult és a három legjobb közé került 32-ből. Aznap nem ő volt a legjobb, egy szavazati különbséggel második lett, ami az idegi megterhelést (idegesítést) tekintve abszolút mértékben érthető is. Nem alkalmatlansága bizonyosodott be, hanem az, hogy ilyen körülmények között is képes volt felvenni a harcot és majdnem elérte a lehetetlent! De nem szabad elfelejtenünk: e szubjektív megítélésű szakmában a jónál is van jobb, sőt adott szituációban mindenkinél lehet egy (vagy több) jobbat találni! Ezért tartom igazságtalannak a „helymegvédésre” történő próbajátékozást. A munkáltató írásban kötelezte magát, hogy ezt a megoldást nem tartja követendőnek, és csak egy-szeri alkalomnak tekinti.)

A '97-98-as évadban lezajlott „Alkalmassági vizsgálat” eredménye elég ijesztő: 15 kollégánk távozott a zenekarból, 11 fúvós és 4 vonós. Útcára nem került senki és tulajdonképpen csak egy munkáltatói felmondás történt, mindenképp más saját akaratából, igaz, munkáltatói kezdeményezésre, de „közös meg egyezéssel” ment el, többnyire szakmai nyugdíjba. Kivétel a szakmai nyugdíjalól természetesen az előbb említett fiatal kolléga aki nem kívánt munkaügyi bírósághoz sem fordulni, mert ha megnyerné a pert, akkor sem ülne vissza abba a szőlőbe, ahol „persona non grata” lett, ill. kivétel még a munkáltatói felmondással elküldött kolléga, aki egészségi állapota, ill. családi körülményei

miatt nem szállt munkaügyi vitába a zenekar vezetésével.

Új ügyvezető igazgatónk Laczkó Tóth Gergely fiatalos lendületének köszönhetően az új arculat kialakítása, már ami a zenekarral összefüggő nyomdai úton előállított termékek megjelenítését illeti, egy évad alatt megtörtént. Természetesen nem csak külsőségében, hanem tartalmában is színvonalasabbak lettek ezek a kiadványaink, sőt lépést tartva a korral a hazai szimfonikus zenekarok közül elsőként rendelkezünk saját, önálló internetes honlappal.

Egy év alatt átdolgoztuk a Kollektív Szerződést és a Szervezeti és Működési Szabályzatot, és azóta (majdnem) minden e szabályzatok előírásainak megfelelően történik zenekarunk működtetése során. (A „majdnem”-ről már írtam az előzőekben.) Az átdolgozás során a hatályos törvényekre odafigyelve – Munka törvénykönyve, Alapítványokról szóló törvény – a megszületett kompromisszumok mindkét fél számára elfogadhatóak lettek, így a napi munkakapcsolat vezetés és érdekképviselet között egy pillanatig sincs veszélyben, hiszen csak a törvényt kell betartani, ill. betartatni.

Összegezve tehát: az érdekképviselet működéséhez jó törvényekre van szükség és olyan vezetőkre akik mindenféle kényszerítés nélkül hajlandóak e törvényi előírások szerint dolgozni, mert tudják: az idegesített (rossz légkörben dolgozó) zenészekből hosszú távon nem lesz magas színvonalon, önfeledten muzsikáló zenekar, valamint azt is tudják, a törvényesség betartását az érdekképviselet folyamatosan ellenőrzi, és szükség esetén az esetleges jogi lépések megtételére is készen áll.

Bízom abban, hogy a MATÁV Szimfonikus Zenekar érdekképviselete az elkövetkező években nem lesz rákényszerítve ilyen lépések megtételére és a zökkenőmentes működés következtében a zenekar tagságának semmi más dolga nem lesz, mint a muzsikálás.

Paulik Béla

SZB-ZB elnök, kuratóriumi tag